"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଯଦି ଦେବତା ହେବାର ଅଛି ତେବେ ଅମୃତ ପାନ କର ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ କରାଅ, ଯେଉଁମାନେ ଅମୃତପାନ କରନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ହୁଅନ୍ତି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଏହି ସମୟରେ ସତ୍ୟଯୁଗର ପ୍ରଜା କେଉଁ ଆଧାରରେ ତିଆରି ହେଉଛନ୍ତି?

ଉତ୍ତର**:-** ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଛନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ ବହୁତ ଭଲ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପାଠ ପଢୁ ନାହାଁନ୍ତି, ମେହନତ କରିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରଜା ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରଭାବିତ ହେବା ଅର୍ଥ ପ୍ରଜା ହେବା । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜା ରାଣୀ ହେବା ପାଇଁ ତ ମେହନତ କରିବା ଦରକାର । ପାଠପଢା ଉପରେ ପୂରା ପୂରା ଧ୍ୟାନ ରହିବା ଦରକାର । ଯଦି ନିଜେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଚାଲିବ, ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମିଳିପାରିବ ।

ଗୀତ**:-** ତୁନେ ରାତ ଗବାଇ ସୋ କେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଆମ ଜୀବନ ହୀରା ଭଳି ଥିଲା । ଏବେ କଉଡି ଭଳି ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ତ ବହୁତ ସାଧାରଣ କଥା । ବାବା ବହୁତ ସହଜ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ । ସତ୍ୟନାରାୟଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣାଇବା ସମୟରେ ଛୋଟ-ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ବସିଯା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେହି ସବୁ ସତସଙ୍ଗ ଆଦିରେ ଯାହା କିଛି ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି ସେ ସବୁ ହେଲା କାହାଣୀ । ଯେଉଁ କାହାଣୀରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ସେସବୁ ହେଲା ମନଗଢା କାହାଣୀ । ଗୀତାର କାହାଣୀ, ରାମାୟଣର କାହାଣୀ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଶାସ୍ତ୍ର ସବୁ ରହିଛି ଯାହାର କାହାଣୀ ବସି ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ସେ ସବୁ ହେଲା କଥା ବା କାହାଣୀ । କାହାଣୀ ଶୁଣିଲେ କେବେ କୌଣସି ଲାଭ ମିଳିଥାଏ କି! ଏହା ହେଉଛି ସତ୍ୟନାରାୟଣଙ୍କର କାହାଣୀ, ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ସତ୍ୟ କାହାଣୀ । ଏହାକୁ ଶୁଣିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହୋଇଯିବ । ଏହାକୁ ଅମର କଥା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଉଛ ଯେ, ଆସନ୍ତୁ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅମର କଥା ଶୁଣାଇବୁ ଯାହାଦ୍□ାରା ଆପଣ ଅମରଲୋକକୁ ଚାଲିଯିବେ । ତେବେ ବି କେହି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଏତେ ଦିନ ହେବ ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣର କାହାଣୀ ଶୁଣି ଆସୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ କିଛି ବି ଲାଭ ମିଳୁନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ଚାଲ ଟିକେ ଦର୍ଶନ କରି ଆସିବା, ଅମୁକ ମହାତ୍ମାଙ୍କର ଦର୍ଶନ କରି ଆସିବା । ଏହିପରି ପ୍ରଥା ରହି ଆସିଛି । ଋଷି-ମୁନି ଯେଉଁମାନେ ଜନ୍ମ ନେଇ ଚାଲିଗଲେଣି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଯଦି ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର କାହାଣୀ ଜଣା ଅଛି? ତେବେ କହିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର କାହାଣୀ ତ ବହୁତ ସହଜ । ଏହା ଅଲଫ (ବାବା) ଏବଂ ବେ (ବର୍ସା)ର କାହାଣୀ । ଯଦିଓ ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ଯେଉଁମାନେ ଆସନ୍ତି ସେମାନେ କାହାଣୀ ତ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଶୁଣନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହି ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବାର ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ଅନାଦି କାଳରୁ ଅଛି । ମନ୍ଦିରରେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି, ଆପଣ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ... ପୁଣି ବାହାରକୁ ଆସି କହୁଛନ୍ତି ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ତ ଅନାଦି କାଳରୁ ଚାଲି ଆସୁଛି । ବିକାର ବିନା ଦୁନିଆ କିପରି ଚାଲିବ? ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପିଲାଛୁଆ ଥିଲେ ନା, ଏହିଭଳି କହିଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଏଭଳି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ! ମନୁଷ୍ୟର ପଦ ତ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ କେତେ ସୁଖୀ ଥିଲେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ବହୁତ ସହଜ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଭାରତରେ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହାର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏକଥା ତ ସମସ୍ତେ ସ୍□ୀକାର କରିବେ ଯେ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ସେଠାରେ କେହି ଦୁଃଖୀ ନ ଥିଲେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ବହୁତ ବଡ ବଡ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି । ଏବେ ସେ ସବୁ ନାହିଁ । ଏବେ ତ କଳିଯୁଗର ଶେଷ ସମୟ । ମନୁଷ୍ୟ ପରସ୍ପର ଲଢେଇ ଝଗଡା କରୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ତ ଉପରେ ନିର୍ବାଣଧାମରେ ରହୁଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ରହିଥାଉ, ଏଠାକୁ ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥାଉ । ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ବହୁତ ସୁଖ ଆନନ୍ଦ ଥିଲା, ପୁଣି ଆମକୁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିଲା । ୮୪ ଜନ୍ମର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଆମେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୂଳରେ ୧୨୫୦ ବର୍ଷ ରାଜତ୍□ କରିଛୁ । ଯେଉଁଠାରେ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ଥିଲା, ସମସ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲେ, ହୀରା-ନୀଳାର ମହଲ ଥିଲା । ଆମେ ସେଠାରେ ରାଜତ୍□ କରିଲେ । ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମରେ ତ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ଏହିଭଳି ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ଚକ୍ର ତ ଘୂରି ଚାଲିଛି । ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁତ ସୁଖ ଥିଲା, ଆମେମାନେ ରାମରାଜ୍ୟରେ ଥିଲେ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ୯ ଲକ୍ଷ ଥିଲେ, ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗ ଶେଷରେ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରି ୯ ଲକ୍ଷରୁ ୨ କୋଟି ହୋଇ ଗଲେ, ତାପରେ ତ୍ରେତାରେ ୧୨ ଜନ୍ମ ନେଲେ, ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିରେ ଥିଲେ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଧର୍ମ ଥିଲା । ପୁଣି କ'ଣ ହେଲା? ତାପରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଦେଖ ରାମରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ମୁଁ ବହୁତ ସହଜ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛି । ଛୋଟ

ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଶୁଣାଇବା ଦରକାର । ତାପରେ କ'ଣ ହେଲା? ବଡ ବଡ ସୁନା, ହୀରା-ନୀଳାର ମହଲ ସବୁ ଭୂମିକମ୍ପରେ ମାଟି ତଳକୁ ଚାଲିଗଲା । ଭାରତବାସୀମାନେ ବିକାରୀ ହୋଇଗଲେ, ତେଣୁ ଭୂମିକମ୍ପ ଆଦି ହେଲା ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ପବିତ୍ରରୁ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ସୁନାର ଲଙ୍କା ମାଟି ତଳକୁ ଚାଲିଗଲା । ତେବେ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ କିଛି ତ ରହିଯାଇଥିବ ନା, ଯେଉଁଥିରେ ମନ୍ଦିର ଆଦି ତିଆରି କରିଥିବେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିକାରୀ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଲା ଯେଉଁଠି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଗଲା । ଆମେ ନିର୍ବିକାରୀ ଯୋଗୀରୁ ବିକାରୀ ଭୋଗୀ ହୋଇଗଲେ, ଯଥା ରାଜା ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ ହୋଇଗଲେ । ଏହି କାହାଣୀ କେତେ ସହଜ । ଯଦି ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବେ ତେବେ ବଡ ବଡ ଲୋକଙ୍କର ମୁହଁ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ବାବା ଆସି ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, କାରଣ ସିଏ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା ଦ୍□ାପରଯୁଗରେ ଭୋଗୀ ପତିତ ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଜ୍ଞାନ ଅମୃତର ଯେଉଁ ନିଶା ଥିଲା ତାହା ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଧୀରେ ଧୀରେ ଲଢେଇ ଝଗଡା ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଦ୍□ାପରଯୁଗଠାରୁ ଆମେମାନେ ତଳକୁ ତଳକୁ ଖସିଲେ, କଳିଯୁଗରେ ଆମେ ଆହୁରି ବିକାରୀ ହୋଇଗଲେ । ପଥରର ମୂର୍ତ୍ତି ସବୁ ତିଆରି କରିଚାଲିଲେ । ହନୁମାନଙ୍କର, ଗଣେଶଙ୍କର.... । ବୁଦ୍ଧି ପଥର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ ପଥର ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପୂଜା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଭାବୁଥିଲେ ଯେ, ଭଗବାନ ପଥର କଙ୍କଡ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି କରି କରି ଭାରତର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ କ'ଣ ହୋଇଗଲା ଏବେ ପୁଣି ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ବିକାରର ବିଷକୁ ଛାଡି ଅମୃତ ପାନ କର, ପବିତ୍ର ହୁଅ ଏବଂ ମୋଠାରୁ ବିଶ୍□ର ରାଜ୍ୟପଦ ନିଅ । ବିକାରକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଦିଅ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ କେହି ବିଷକୁ ଛାଡୁନାହାଁନ୍ତି । ବିଷ ପାଇଁ କେତେ ମାଡ ମାରୁଛନ୍ତି, ଦୁଃଖୀ କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଦ୍ରୌପଦୀ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ନା । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଅମୃତ ପାନ ନ କଲେ ଆମେ ଦେବତା କିପରି ହେବୁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ରାବଣ ହିଁ ନ ଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ନ ହେବ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଥିଲେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ଏବେ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ଏବେ ଏହି ଅମୃତକୁ ପାନ କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେ କ'ଣ ଗୀତାକୁ ଭୁଲିଗଲଣି? ଗୀତା ରଚନା କଲି ମୁଁ, ତୁମେ ସେଥିରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଲେଖିଦେଲ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଏହି ରାଜତ୍□ କିଏ ଦେଇଥିଲେ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଭଗବାନ ହିଁ ଦେଇଥିବେ । ତେବେ ତା' ପୂର୍ବରୁ ଭଗବାନ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିବେ, କିନ୍ତୁ ନାମ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦରକାର । ଏହା ବହୁତ ସହଜ କାହାଣୀ । ଏହି କାହାଣୀ ବାବାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ କେତେ ସମୟ ଲାଗିଲା? ଅଧଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ଏତେ ସହଜ କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, କେବଳ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ କାହାଣୀ କାହାକୁ ବି ବୁଝାଅ । ହାତରେ ଚିତ୍ର ଧରିଥାଅ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ, ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ରାମସୀତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ... ପୁଣି ଦ୍□ାପରଯୁଗଠାରୁ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, କେତେ ସହଜ କାହାଣୀ । ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଦେବତା ଥିଲେ ପୁଣି କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ର ହେଲେ ଏବେ ନିଜକୁ ଦେବତା ନ ଭାବିବା କାରଣରୁ ହିନ୍ଦୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି । କାରଣ ଧର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, କର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ, କର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଛୋଟ ଛୋଟ କନ୍ୟାମାନେ ଭାଷଣ କଲେ ସାରା ସଭାରେ ଶୁଣ ଶୁଣ ବୋଲି ଚହଳ ପଡିଯିବ ।

ବାବା ସବୁ ସେଣ୍ଟରର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ବଡ ବଡମାନେ ଶିଖୁନାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଛୋଟ ଛୋଟ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଅ । କୁମାରୀମାନଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଦିଲ୍ଲୀ, ବମ୍ବେରେ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ପଢାଲେଖା କୁମାରୀମାନେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବା ଦରକାର । ତୁମେମାନେ କେତେ କାମ କରିପାରିବ । ଯଦି କୁମାରୀମାନେ ଆଗେଇ ଆସିବେ ତେବେ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ଧନୀ ଘରର ଝିଅ ସେମାନେ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ଏହି ଈଶ୍□ରୀୟ ସେବା କରିବାର ସାହାସ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବଡଲୋକିଆ ନିଶା ଥାଏ । ଯଦି ବହୁତ ଯୌତୁକ ଆଦି ମିଳିଯାଏ, ତେବେ କୁମାରୀମାନେ ବିବାହ କରି କଳା ମୁହଁ କରିଦିଅନ୍ତି । ଯାହାଦ୍□ାରା ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତେବେ ବାବା କେତେ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପାରସ ବୁଦ୍ଧି ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ବିଚାର ଆସୁନାହିଁ । ଦେଖ ଯେଉଁମାନେ ପାଠ ପଢିନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏମ୍.ପି., ଏମ୍.ଏଲ୍.ଏ ଆଦି ହୋଇଗଲେଣି । ତେବେ ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ତ କ'ଣ କ'ଣ ହୋଇଯିବେ । ଏହି ପାଠପଢା ତ ବହୁତ ସହଜ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ଶିଖାଇବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିବା କାରଣରୁ ପଢୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କୁମାରୀମାନେ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ମନମତର ନିଶା ଚଢି ରହିଛି । ଟିକିଏ କାମ କରିଦେଲେ ଭାବନ୍ତି ବହୁତ କରିଦେଲି । ଏବେ ତ ତୁମକୁ ବହୁତ କାମ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଜିକାଲି କୁମାରୀମାନେ ଫେଶନ କରିବାରେ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ତ ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭା ରହିଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ନିଜର କେତେ କୃତ୍ରିମ ଶୃଙ୍ଗାର କରୁଛନ୍ତି । କେବଳ କେଶକୁ ଶୃଙ୍ଗାର କରିବା ପାଇଁ କେତେ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ଏ ସବୁ ହେଲା ମାୟାର ଜାକଜମକ । ଏବେ ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ପତନ ପରେ ପୁଣି ରାମ ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ଥାନ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମେହନତ ତ କରିବାକୁ ହେବ ନା । ନଚେତ୍ ତୁମେ କି ପଦ ପାଇବ! ଯଦି ପାଠ ନ ପଢିବ, ତେବେ ସେଠାରେ ପାଇ ପଇସାର ପଦ ପାଇବ ଅର୍ଥାତ୍ ଛୋଟ ପଦ ପାଇବ । ଆଜିକାଲିର ବଡ ବଡ ଲୋକମାନେ, ସେଠାରେ ପ୍ରଜାରେ ଆସିବେ । ଧନୀଲୋକମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ବହୁତ ଭଲ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜ ଧନ୍ଦାରେ ଲାଗିଯାଉଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଛନ୍ତି

ହେଲେ କ'ଣ ହେବ । ତେବେ ସେମାନେ କି ପଦ ପାଇବେ? ସେଠାରେ ଯାଇ ପ୍ରଜା ହେବେ । ପ୍ରଭାବିତ ହେବା ଅର୍ଥ ପ୍ରଜା ହେବା । ଯେଉଁମାନେ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ରାମରାଜ୍ୟରେ ଆସିବେ । ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ । ଯଦି ଏହି କାହାଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନର ନିଶାରେ କେହି ରହିବେ ତେବେ ତାଙ୍କର ନୌକା ପାରିହୋଇଯିବ । ଆମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବା ପୁଣି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବା ଏହି କଥା ନିଜେ ମନେ ରଖିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇ ଦେବାକୁ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ପାଠପଢା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଚିତ୍ର ହାତରେ ଥିବା ଦରକାର । ଯେପରି ବାବା ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ପୂଜା କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଚିତ୍ର ସବୁବେଳେ ପକେଟରେ ରଖୁଥିଲେ । ଚିତ୍ର ଛୋଟ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ଲକେଟ୍ ଆକାରର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସେହି ଚିତ୍ର ଗୁଡିକ ଉପରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଇଏ ହେଲେ ବାବା, ଆମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର ହୁଅ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହି ବ୍ୟାଜ୍ ଭିତରେ କେତେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏଥିରେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ଏହା ଉପରେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସ୍□ର୍ଗର ଜୀବନମୁକ୍ତିର ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଏକଥା ଯଦି କେହି ବୁଝାଇ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ପଦର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯିବେ । ବାକି ନିଜର ପାଠପଢା ଅନୁସାରେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ସ୍□ର୍ଗକୁ ତ ଆସିବେ ନା । କିନ୍ତୁ ଶେଷ ସମୟରେ ଆସିବେ । ବୃଦ୍ଧି ତ ହେବାର ଅଛି । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ହେବେ ନା । ପ୍ରଜା ତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀରେ ଆସିବାକୁ ହେଲେ ସେତିକି ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀମାନେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ସେମାନଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ । କୁମାରକା ଅର୍ଥାତ୍ ଦାଦୀ ପ୍ରକାଶମଣୀ ଜନକ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାଦୀ ଜାନକୀ ଏମାନେ ବହୁତ ଭଲ ସେଣ୍ଟର ସମ୍ଭାଳୁଛନ୍ତି, କୌଣସି ଲଢେଇ-ଝଗଡା ନାହିଁ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଖରାପ କଥା ଦେଖ ନାହିଁ, ଖରାପ କଥା କୁହ ନାହିଁ, ପୁଣି ବି ଏହିଭଳି ସବୁ କରିବାରେ ଲାଗି ରହିଛନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନେ କି ପଦ ପାଇବେ । ଏତେ ସହଜ ସେବା ବି କରୁନାହାଁନ୍ତି । ଛୋଟ ଛୋଟ କନ୍ୟାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ବୁଝାଇପାରିବେ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇପାରିବେ । ବନ୍ଦରସେନାର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ଅଛି । ଯେଉଁ ସୀତାମାନେ ରାବଣର ଜେଲରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ । କାହାଣୀରେ ତ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଏଭଳି ଏଭଳି ଭାଷଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାକି ଅଯଥାରେ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ଅମୁକ ବହୁତ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ । ତେବେ ତାଙ୍କୁ ପଚାର ତୁମେ କ'ଣ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ? କେବଳ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବେ ୟାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ । ନିଜେ କିନ୍ତୁ କିଛି ବି ବୁଝି ନ ଥିବେ, ଏଥିରେ ଲାଭ କ'ଣ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ପାରସ ବୁଦ୍ଧି ହେବା ପାଇଁ ପାଠପଢା ଉପରେ ପୁରା ପୁରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ନିଜେ ପଢିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢାଇବାକୁ ହେବ । ହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦୁନିଆର ବଡ ଲୋକ ପଣିଆର ନିଶା ଏବଂ ଫେସନ ଆଦି ଛାଡି ଏହି ବେହଦ ସେବାରେ ଲାଗିଯିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଖରାପ କଥା ଶୁଣନାହିଁ, ଖରାପ କଥା ଦେଖ ନାହିଁ.... କୌଣସି ବି ବ୍ୟର୍ଥ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାର ନାହିଁ । କାହା ଉପରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବାର ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର ଛୋଟିଆ କାହାଣୀଟିକୁ ଶୁଣାଇବାର ଅଛି ।

ବରଦାନ:- ନୂଆ ଜୀବନର ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ମରଜୀବା ଭବ ।
ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମରଜୀବା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକର ଆକର୍ଷଣ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମରଜୀବା ହେବା ଅର୍ଥ ସବୁଥିରୁ ମରିଯିବା, ପୁରୁଣା ଆୟୁଷ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଯେହେତୁ ନୂଆ ଜନ୍ମ ହୋଇଗଲା, ତେଣୁ ନୂଆ ଜନ୍ମ ଏବଂ ନୂଆ ଜୀବନରେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକର ଅଧୀନ କିପରି ହୋଇପାରିବ! ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀର ନୂଆ ଜୀବନରେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକର ବଶୀଭୂତ ହେବାକୁ କେଉଁ ଜିନିଷ କୁହାଯିବ - ଏହି ଜ୍ଞାନ ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନଭିଜ୍ଞ । ଶୂଦ୍ର ପଣିଆର ଟିକିଏ ବି ନିଶ୍□ାସ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସ୍କାର କେଉଁଠି ବି ରହି ନ ଯାଉ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଅମୃତବେଳାରେ ଅନ୍ତର ମନରେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସ୍ନେହକୁ ଯଦି ସମାହିତ କରିନେବ ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ନେହ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ମହାନ ହେବା ପାଇଁ ମଧୁରତା ଏବଂ ନମ୍ରତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କର ।

ସଂଗଠନ ଭିତରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ନମ୍ରଚିତ୍ତ ହେବାର ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଅ । ଏହି ଆସନ ଉପରେ ବସି ଦାୟିତ୍□ର ମୁକୁଟ ଧାରଣ କରି ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପଦ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କର । ଆସନ ଉପରୁ କେବେ ବି ଓହ୍ଲାଇ ପଡ ନାହିଁ, ଏହା ଉପରେ ବସି ଯଦି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତେବେ ସଫଳତା ମିଳି ଚାଲିବ । ଏଥିପାଇଁ "ପ୍ରଥମେ ଆପଣ"ର ପାଠକୁ ଦୃଢ ଭାବରେ ଧାରଣ କର, ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମର ସଂସ୍କାର ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ସହଜରେ ମିଶିଯିବ ।